

# DESPRE EXPDUL TINERILOR SI NECESITATEA STUDIILOR UNIVERSITARE DE CALITATE

Contrar prezentării de care am avut parte atunci când am decis să îmi fac publică intenția de a candida pentru primăria Municipiului Slobozia, acțiunile mele nu reprezintă doar un răspuns la adresa infamului interviu pe care actualul primar l-a acordat publicației "Adevărul" (cel în care a declarat că tinerii din Slobozia sunt "proști de împung") și vizează ceva mai mult decât îmbunătățirea imaginii generale a tinerilor slobozeni. De fapt, ceea ce am încercat să precizez în interviurile acordate ziarelor locale este faptul că ideile și planurile pentru îmbunătățirea orașului sunt rezultatul mai multor ani de analize și comparații pe care le-am făcut de-a lungul călătoriilor pe care le-am efectuat. Provenind dintr-un mediu urban cu o dezvoltare inferioară orașelor pe care le-am vizitat și în care am efectuat diverse studii, mi-am pus constant întrebarea "Care este lecția pe care o pot învăța de aici, astfel încât modelul preluat să poată fi importat cu succes înapoi acasă?". Consider că motivațiile și argumentele identificate, mai ales în situația în care facem referire la un stat al Uniunii Europene din anul 2016, se sustrag criticii lui Titu Maiorescu privind formele fără fond și pătrund într-o sferă de interpretare pur eminesciană a fenomenului - care se definește prin evoluționism și orientată spre progres: *"În loc ca un spirit nou de muncă și de iubire de adevăr să intre în formele vechi ale organizației noastre, s-a păstrat din contra incultura și vechiul spirit bizantin, care a intrat în formele noi ale civilizației apusene. Nu ceva esențial, nu îmbunătățirea calității a fost ținta civilizației române, ci menținerea tuturor neajunsurilor vechi, îmbrăcate în reforme foarte costisitoare și cu totul în disproporție și cu puterea de*

*producțiune a poporului și cu cultura lui intelectuală*“ (Mihai Eminescu, ”Opere”, Vol. XI, 1880, p.18). Într-o modalitate similară, dar adaptată situației contemporane, planurile pe care le voi prezenta în timpul rămas din campania electorală curentă vor acoperi atât dezvoltarea ”de producție”, cât și ”cultura intelectuală”, astfel încât potențialul de dezvoltare al Municipiului Slobozia să fie cu adevărat atins.

Expunerea de astăzi interconectează exodul tinerilor cu problema lipsei unui campus universitar care să ofere învățământ superior de calitate. Argumentele necesare vor fi deduse în baza unei scurte anecdote personale: În urmă cu un an și câteva luni, pe când eram bursier la Institut d'Études Politiques de Paris, am desfășurat prima vizită la secretariatul instituției la care aveam să studiez pentru restul anului universitar. În timp ce așteptam pe hol, mi s-a spus că responsabilul pentru schimburi internaționale întârzie din cauza navetei Paris-Dijon - traseu pe care personalul administrativ îl efectuează permanent. Această bucată de informație avea să îmi deservească peste câteva săptămâni, atunci când am început să particip la cursul ”Education for Development” (predat de Francis Steier, un fost angajat al Băncii Mondiale), în cadrul căruia ni s-a vorbit despre învățământul superior francez. Atunci am aflat pentru prima dată că instituția la care studiam era împărțită în mai multe campusuri specializate, cu scopul de a concentra minți luminate în medii urbane cât mai diverse - o strategie pentru dezvoltare națională foarte bună, care descongեսtiona Parisul și asigură un flux permanent de tineri în cât mai multe orașe aflate în diverse regiuni ale Franței. Astfel, Dijon este centrul pentru studii despre Europa Centrală și de Est, Le Havre este specializat în studii despre Asia, în Menton se predă și se cercetează despre Orientul Mijlociu și zona Mediteraneană, Nancy găzduiește departamentul pentru studii Europene și Franco-Germane, Poitiers reprezintă epicentrul studiilor despre America Latină, iar

Reims încapsulează centrele pentru studii Africane și Nord-Americane. Această divizare instituțională în diverse regiuni ale Franței ajută atât la extinderea permanentă a programelor de studii, cât și la dezvoltarea comunităților locale - iar aflarea acestor informații a reprezentat pentru mine o adevărată revelație. Mai mult, trebuie precizat faptul că toate orașele în care sunt prezente aceste campusuri au o populație mai mică de 200.000 de locuitori, ceea ce la proporțiile Franței și făcând raportare la o metropolă precum Parisul, reprezintă așezări urbane de dimensiuni reduse. Dacă o strategie asemănătoare ar fi implementată în România, atunci cu siguranță s-ar ajunge la o creștere economică dispersată pe regiuni, iar separarea pe specializări s-ar face în funcție de specificul zonal. Tinerii care urmează studii universitare nu ar mai fi concentrați în doar câteva orașe de mari dimensiuni și, în consecință, economiile locale ar beneficia atât de o creștere a consumului, cât și de un flux de investiții adus de companiile interesate de recrutarea absolvenților.

Într-o eră în care educația universitară a devenit o cerință esențială pe o piață a muncii orientată din ce în ce mai tare către servicii, iar accesul la cunoaștere a fost extins până în punctul în care se poate vorbi despre comodificarea învățământului, administrația locală dintr-un oraș orientat către prosperitate și creștere economică trebuie să ia serios în calcul posibilitatea deschiderii unei instituții care să asigure instruire de calitate. În orice comunitate locală dezvoltată, universitățile reprezintă un motor cultural și intelectual care asigură un flux continuu de tineri și contribuie la dezvoltarea unei dinamici specifice. Tinerii, la rândul lor, sunt piloni importanți ai economiei, reprezintă o categorie aparte de consumatori și atrag o serie de investiții adaptate la cerințele și nevoile lor. În toată această schemă simplificată, resursele sunt distribuite într-un mod rațional și orientate către specializări locale, iar toate părțile implicate au de câștigat - indiferent dacă vorbim despre proprietarii

de imobile care oferă locuințe spre închiriere, proprietari de magazine alimentare, instituții de învățământ, sau chiar studenți care se bucură de educație de calitate într-un oraș mai liniștit și mai ieftin decât București, Constanța, Iași, Brașov, Sibiu sau Timișoara.

Chiar dacă Slobozia dispune momentan de o universitate privată, existența ei nu substituie nevoia de educație universitară de calitate și, în consecință, nu contribuie la menținerea tinerilor în oraș sau la aducerea lor pentru studii. Formele private de învățământ au fost deseori clasificate drept "fabrici de diplome" din simplul motiv că pun accentul pe cantitate în detrimentul calității. Mai mult, astfel de instituții sunt în general preferate de indivizi de vârstă medie care au nevoie de certificare universitară la locul de muncă - forma flexibilă de predare și examinare, în care toate serviciile sunt plătite, este convenabilă pentru anumite categorii sociale, însă nu satisface pretențiile și așteptările tinerilor. Cât timp în Slobozia nu se vor putea efectua studii universitare prin intermediul unui campus regional al unei instituții de stat, nu se va putea discuta despre un flux continuu de tineri (iar printre facilitățile pe care le caută se numără locurile bugetate, cazarea în campusuri și bursele de studiu - elemente care pot fi găsite doar în formele de învățământ de stat). Mai mult, trebuie să adaug faptul că liceele din Slobozia produc absolvenți foarte bine pregătiți, care devin profesioniști desăvârșiți în domeniile pe care le profesează. De cele mai multe ori, însă, ei aleg să își desfășoare activitatea în orașe mai dezvoltate din punct de vedere economic, în care orientarea către sectorul terțiar este foarte pronunțat. Spre exemplu, promoția 2011 a Colegiului Național "Mihai Viteazul" (din care fac și eu parte) a produs 182 de absolvenți în urma sesiunii din vară a examenului de bacalaureat - însă numărul de colegi care au ales să se întoarcă pentru a lucra în Slobozia este redus. Cei mai mulți dintre ei au optat

pentru a rămâne în orașele în care au absolvit studiile, pentru a desfășura activități profesionale care le satisfac nivelul așteptărilor.

Poate că pentru mulți dintre noi ar fi mai simplu să locuim în orașul natal datorită costurilor reduse pentru cazare, alimente și servicii, dar și a eficienței crescute în gestionarea timpului (o călătorie de la un capăt al orașului către celălalt nu va mai dura 2 ore, ci câteva minute). Dar locurile de muncă specifice specializărilor noastre nu pot avea căutare decât într-o localitate în care companiile sunt interesate de recrutarea absolvenților - și în absența unor instituții de calitate, nu se poate discuta despre așa ceva. Spre exemplu, nu putem avea pretenția ca mari companii de IT, care înregistrează anual profituri exorbitante, să devină interesate să investească în clădiri pentru birouri și personal, cât timp orașul nu produce specialiști certificați conform standardelor impuse. În același timp, se vorbește zilele acestea despre investiții pe care România le pierde din lipsa unui personal pregătit corespunzător (un exemplu recent este compania Daimler, care s-a reorientat spre Ungaria), iar lipsa unor campusuri universitare regionale, dar și a specializărilor bine definite, reprezintă motive de luat în considerare.

În mod ideal, Slobozia ar trebui să dispună de două instituții de învățământ superior, care să acopere două dintre domeniile importante de activitate: în primul rând, un centru pentru predarea științelor agricole, însoțit de un institut pentru cercetări agricole, ar putea reprezenta un punct de interes foarte important pentru municipiu - mai ales în situația în care profilul zonal permite o astfel de specializare și există foarte multe companii din domeniu care ar putea fi interesate de activitățile de predare și cercetare (cu siguranță, un astfel de proiect necesită o colaborare cu o instituție de prestigiu precum Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară) ; în al doilea rând, trebuie să existe o universitate care să acopere nevoia de servicii - într-o societate europeană post-industrială, este

important ca universitățile să producă un număr cât mai mare de specialiști în furnizarea de diferite servicii (iar exemple pot include o secție de programare software a Universității Politehnice din București sau diverse programe specializate ale Universității din București și/sau ale Academiei de Studii Economice din București).

Cel puțin un precedent există deja în materie de campus regional, sub forma ramurilor de predare a Științelor Educației în cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București. Mai exact, studiile cu frecvență pot fi efectuate atât în București, cât și în Focșani și Buzău. Departamentul respectiv se ocupă, printre altele, și de modulul pedagogic pe care și eu l-am absolvit în urmă cu câteva luni. Acesta ajută la pregătirea viitorului personal didactic și emite diplome pentru predare în învățământul pre-universitar și chiar universitar.

Slobozia are nevoie de astfel de centre universitare, atât pentru menținerea tinerilor, cât și pentru atingerea unei dezvoltări pe termen lung. În mod clar, orașele cele mai de succes sunt acelea în care se efectuează studii universitare de calitate și există un flux continuu de tineri. Sunt aceleași orașe în care stilul de viață este dinamic, piața închirierilor de locuințe este înfloritoare, economia locală are de câștigat dintr-un consum crescut, iar investitorii externi sunt suficient de încrezători în mediul de afaceri pentru a se extinde pe plan local, generând noi locuri de muncă. Cu siguranță descrierile mele sunt împotriva tendinței actuale de dezvoltare a Municipiului Slobozia, în care farmaciile, casele de amanet și pariuri, oficiile bancare, magazinele cu haine la mâna a doua și cazinourile oferă un diagnostic neplăcut și indezirabil pentru orice oraș: populația prezintă o tendință accentuată de îmbătrânire și îmbolnăvire, speră totuși la îmbogățiri miraculoase, și cumpără produsele cele mai ieftine. În același timp, o eventuală deschidere a unui campus universitar necesită un consens al administrației locale în privința spațiilor

care pot fi acordate universităților pentru a-și desfășura activitățile didactice și de cercetare, dar și avantaje și concesiile pe care municipalitatea trebuie să le facă în primii ani către instituțiile de învățământ superior, pentru ca proiectele să fie demarate (decontarea transportului profesorilor care se deplasează special pentru a predă în Slobozia, avantaje pentru studenții care aleg să se înscrie până în momentul acreditării ministeriale a programelor de studii, etc.). Și până în momentul în care aceste concesiile pot fi făcute, este important ca noi, în calitate de cetățeni implicați și preocupați de problemele care ne înconjoară, să avem grijă să promovăm realizarea acestui proiect, indiferent de individul sau indivizii care se vor afla în fruntea administrației locale.

În această eră a globalizării în care trăim, exodul tinerilor este una dintre realitățile cu care se confruntă majoritatea localităților de dimensiuni reduse care nu reprezintă puteri economice zonale. Tinerii pleacă pentru efectuarea unor studii aprofundate, obținerea unor locuri de muncă specifice, schimbarea stilului de viață, sau pur și simplu pentru că simt nevoia de independență. Dar părăsirea locurilor natale are impact economic, demografic și social care merită atenție și studiu. În același timp, Slobozia nu este un loc izolat și uitat de lume: dimensiunea, poziționarea geografică și dezvoltarea urbană cumulată în ultimele decenii conferă orașului potențial. Cu puțin efort susținut, urbea noastră se poate alinia clubului foarte select al localităților care dispun de universități de prestigiu, locuri de muncă bine plătite în domenii care necesită studii superioare, o viață culturală activă, precum și un standard de viață mai ridicat. Soluția nu este una care poate fi implementată într-un an sau doi și necesită un consens administrativ și politic în această direcție, un sprijin ridicat din partea cetățenilor, negocieri serioase cu instituțiile de învățământ din București și Constanța, dar și o deschidere generală către nou și către viitor. Nu putem avea pretenția de investitori străini și locuri de

muncă dezirabile pentru cei care au plecat în orașele mai mari dacă nu dezvoltăm specializări adaptate timpurilor și nevoilor, iar într-o astfel de acțiune nu putem reuși decât împreună, ca o comunitate unită.

În ultima parte a acestui articol voi analiza situația demografică a Municipiului Slobozia din punctul de vedere al statisticilor înregistrate la Recensământul Populației și Locuințelor din 2011. În momentul colectării datelor, tinerii (indivizii cu vârsta cuprinsă între 0 și 35 de ani) reprezentau doar 40.2% din totalul populației (18.477 de cetățeni din totalul de 45.891). Din rândul tinerilor, doar 8869 au sub de 20 de ani și 9608 se încadrează în intervalul 20-35. Ceea ce trebuie să precizez însă este faptul că metodologia recensământului ia în calcul domiciliul din acte și nu ține cont de prezența fizică a cetățenilor. Iar tinerii absolvenți de liceu care se află în orașe mai mari pentru studii universitare sau locuri de muncă mai bine plătite, dacă nu cumva s-au stabilit în mod oficial într-un loc și și-au schimbat domiciliul din actul de identitate (ceea ce se întâmplă, de regulă, după achiziționarea unei locuințe), încă figurează în statistici ca fiind locuitori ai localităților natale.

Din păcate, datele furnizate de pagina de internet a Institutului Național de Statistică pentru Recensământul Populației și Locuințelor din 2002 nu permit realizarea unei comparații clare asupra situațiilor din 2002 și 2011, întrucât rapoartele disponibile sunt realizate la nivelul județului Ialomița. Ceea ce se poate observa însă este o tendință generală de scădere a numărului de locuitori din județ - de la 296.572 la 274.148. Anul 2016 este chiar la jumătatea perioadelor dintre recensăminte și, deși mi-ar plăcea să cred că situația s-a îmbunătățit, observațiile personale și diferitele realități cu care sunt confruntat zilnic mă fac să îmi reduc doza de optimism. Avem nevoie de tineri pentru ca eforturile noastre actuale să



aibă importanță evoluționistă și economică, iar cea mai bună cale de a-i păstra și de a atrage pe alții este aceea de a le oferi studii superioare de calitate!

	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1	POPULATIA STABILA	GRUPA DE VARSTA											
2		Sub 5	5 - 9	10 - 14	15 - 19	20 - 24	25 - 29	30 - 34	35 - 39	40 - 44	45 - 49	50 - 54	55 -
3	TOTAL	ani	ani	ani	ani	ani	ani	ani	ani	ani	ani	ani	an
4	45891	2323	2170	2115	2261	2702	3035	3871	3889	5112	2973	3832	
5	22381	1162	1095	1060	1168	1453	1630	2015	1894	2409	1402	1822	
6	23510	1161	1075	1055	1093	1249	1405	1856	1995	2703	1571	2010	
7													
8	Total Tineri	18477											
9	Sub 20	8869											
10	20-35	9608											
11													
12													

Surse Informații:

[http://adevarul.ro/news/societate/video-revolutia-tinerilor-ochii-unui-primar-provincie-toti-40-ani-prosti-impung-1\\_56f027035ab6550cb8149660/index.html](http://adevarul.ro/news/societate/video-revolutia-tinerilor-ochii-unui-primar-provincie-toti-40-ani-prosti-impung-1_56f027035ab6550cb8149660/index.html)

<http://www.guraialomitei.com/gura-ialomitei/slobozeanul-vlad-costea-este-hotarat-sa-demonstreze-ca-tinerii-pot-fi-si-altfel-decat-prosti-de-impung/#Articol>

Titu Maiorescu, "În Contra Direcției de Astăzi în Cultura Română", din volumul "Opere", ediția 1978, p. 153

Mihai Eminescu, "Opere", Vol. XI, 1880, p. 18

<http://fpse.unibuc.ro/admitere/studii-de-licenta/numar-de-locuri-scoase-la-concurs>

<http://www.recensamantromania.ro/rezultate-2/>

<http://www.insse.ro/cms/files/RPL2002INS/vol1/notavol1.pdf>